

Зміст

Бджола і Мухи	3
Билина.....	6
Ведмідь-пасічник.....	7
Вівчар.....	9
Вовк і Вівчарі	11
Вовк і Кіт	13
Вовк і Лисиця	15
Вовк та Мишеня	17
Вовк та Ягня.....	19
Гадюка і Ягня.....	22
Громада	24
Гуси	26
Гава і Лисиця	28
Дві Бочки	30
Деревце	31
Жаба і Віл	34
Зозуля і Півень	35
Камінь та Черв'як.....	37
Квіти	39
Кіт і Баба	41
Коник- Стрибунець	44
Кундель.....	46
Ластівка й Шуліка.....	49
Лебідь, Щука і Рак	51
Лев на облаві	52
Лев та Вовк.....	54

Лев та Миша	55
Лисиця й Виноград	57
Лисиця і Ховрах	59
Лисиця-Жалібниця	62
Миша й Пацюк	64
Мишача рада	65
Мірошник	68
Музики	70
Муха й Бджола	74
Орачі і Муха	76
Осел і Соловей	77
Осел і Хазяїн	79
Охрімова Свита	81
Перекотиполе	83
Півень і Перлінка	87
Синиця	88
Собака й Кінь	90
Торбина	92
Цікавий	94
Цуцик	96
Цяцькований Осел	99
Чиж та Голуб	102
Шелестуни	103
Щука	106
Ягня	108

Билина

Сказав раз Кущ Билині:

— Билинонько! Чого така ти стала,
Мов рибонька в'яла;
Пожовкла, не цвітеш,
Живеш, як не живеш,
Твоя головонька от-от поляже?

— Ох, Кущику! — Билина каже, —
Я на чужині...

Хто щиро поважа родину,

Свій рідний край,

Тому не всюди рай:

Чужина в'ялить, як Билину.

Ведмідь-пасічник

У темнім лісі, за горами,
Зібравсь усякий звір:
Вовки, лисиці з ховрахами,
Зайці дурні, шкідливий тхір
І ще там деяких чимало
Безпечно в лісі панувало.
Була і пасіка у них...
Нехай, мов, люди не гордують,
Що тільки все вони мудрють
У хуторах своїх!
От радиться громада стала —
Кому б то пасічником буть?
Лисичка зараз і вгадала:
«Ведмедика кликнуть!»
Послухали і по-дурному
Постановили, що ні кому
Так не впадає, як йому.
Не то розумний — дурень знає
І скаже світові всьому,
Як скрізь Ведмідь той мед тягає,
Так де тобі! І не кажи —
Себе, мов, стережи!
Почав Ведмідь хазяйнувати,
У пасіці порядкувати:

Щодня він мед тягав
Та в берлозі ховав.
Дозналися, кинулись до його —
І меду не знайшли нічого...
До суду потягли,
Прогнали злодія старого
Та ще й приказ дали:
Заперти бісового сина
На цілу зиму в берлозі.
Ведмедику лиха година:
Зарився у лозі,
Дарма, про все йому байдуже,
Лежить та ласує медком.
«З тобою, — дума, — мицій друже,
Нам тільки й жити двом».
Таких Ведмедів на приміті
Ще трохи є у нашому повіті.

